

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1055/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., код ..., ББ из ... код ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Рајковић адвокат из ..., против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Владимир Слијепчевић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8980/18 од 05.07.2019. године, у седници већа која је одржана дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8980/18 од 05.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8980/18 од 05.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1666/14 од 07.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању ЗР 1441/13 од 04.07.2013. године, закључен између сада пок. ЂЂ из ..., као примаоца издржавања и ДД, као даваоца издржавања, и да не производи правно дејство, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужена да стан број ... у улици ..., на четвртм спрату зграде по структури двособан, површине 50 м² испражњен од свих лица и ствари преда тужиоцима у року од 15 дана под претњом извршења као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 216.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате, у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8980/18 од 05.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1666/14 од 07.06.2018. године.

Против ове пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права,

наводећи да је побијана пресуда супротна правним схватањима Врховног суда Србије, што указује да је изјављена ради уједначавања судске праксе, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службена гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца, правних следбеника сада пок. ЋЋ, ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању и предају стана који је био предмет овог уговора и тужбени захтев је одбијен као неоснован.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се указује да у конкретном случају није постојала алеаторност приликом закључења уговора, односно на недостатак неизвесности трајања уговора који је предмет спора. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависе од утврђеног чињеничног стања у погледу питања постојања извесности, односно неизвесности трајања уговора о доживотном издржавању.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 29.04.2014. године, а као вредност спора означен је износ од 99.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић